

Sygn. akt *XVII AmT 95/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący:	<i>Sędzia SO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa ***B. K. Syndyka masy upadłości (...) Spółki Akcyjnej w upadłości w W.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej***

o ***nałożenie kary pieniężnej***

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

z dnia 28 grudnia 2018 roku nr (...)

1. oddała odwołanie,

2. zasądza od Syndyka masy upadłości (...) Spółki Akcyjnej w upadłości w W. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt XVII AmT 95/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z dnia 28 grudnia 2018 r., znak: (...) na podstawie art. 210 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 7 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 1954 z późn. zm., zwanej dalej „Pt”), oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm., zwanej dalej „k.p.a.”) w związku z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) S.A. w upadłości z siedzibą w W., w związku z niewywiązaniem się z obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianego w art. 7 Pt za rok sprawozdawczy 2016 nałożył na (...) S.A. w upadłości karę pieniężną płatną do budżetu Państwa za niewypełnienie obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych Pt, tj. obowiązku przedłożenia Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej danych, o których mowa w art. 7 Pt za 2016 r. w wysokości 3 000 PLN.

Od powyższej decyzji odwołanie wniósł syndyk masy upadłości Przedsiębiorcy zaskarżając ją w całości. Przedmiotowej decyzji zarzucono naruszenie:

1. Art. 343 ust. 2 Prawa upadłościowego poprzez wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej za naruszenie obowiązków sprawozdawczych za 2016 r. – co skutkuje tym, iż należność z kary pieniężnej należałoby spłacić w pierwszej kolejności, jako koszty postępowania, zgodnie z art. 230 ust. 1 prawa upadłościowego.
2. Pominięcie okoliczności, że syndyk nie mógł wszystkich obowiązków sprawozdawczych wypełnić z uwagi na braki w dokumentacji upadłej przekazanej przez Zarząd (...) S.A.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o oddalenie odwołania w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 8 października 2018 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej w związku z niewywiązaniem się z obowiązku, o którym mowa w art. 7 Pt za rok sprawozdawczy 2016 r. Jednocześnie Prezes wezwał przedsiębiorcę do przekazania danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. /k. 9-9v akt adm./

W dniu 27 grudnia 2018 r. do Urzędu wpłynęła korespondencja zawierająca postanowienie Sądu o ogłoszeniu upadłości (...) S.A. z siedzibą w W.. /k. 23-24 akt adm./

Przedsiębiorca nie zajął stanowiska w sprawie. Nie przekazał również danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. /okoliczność bezsporna/

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym oraz fakty powszechnie znane, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, iż powód nie przedłożył Prezesowi UKE we właściwym terminie danych o których mowa w art. 7 Pt za rok sprawozdawczy 2016.

Na wstępie należy przywołać treść art. 209 ust. 1 pkt 1 – ustawy Prawo telekomunikacyjne, kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe podlega karze pieniężnej.

W dniu 12 grudnia 2018 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 1118), którymi ustawodawca zmienił m. in. art. 7 ust. 1 Pt oraz art. 209 ust. 1 pkt 1. Zgodnie z przepisem art. 12 Ustawy zmieniającej, do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Ustawy zmieniającej, dotyczących nałożenia przez Prezesa UKE kary pieniężnej za naruszenia, o których mowa w przepisie art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt, zastosowanie mają przepisy dotychczasowe.

Treść przepisu art. 209 ust. 1 Pt dotyczy niewypełnienia obowiązku udzielania informacji oraz dostarczania Prezesowi UKE dokumentów przewidzianych ustawą. Przedmiotowy obowiązek został przez ustawodawcę nałożony na podmioty prowadzące działalność w zakresie telekomunikacji. Jednym z nich jest obowiązek sprawozdawczy, określony przepisem art. 7 ust. 1. Pt, zgodnie z którym przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku sprawozdawczym przekroczyły kwotę 4 milionów złotych, jest zobowiązany do przedkładania Prezesowi UKE rocznego sprawozdania finansowego w terminie do 30 czerwca, a także danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych w terminie do dnia 31 marca. Stosownie do ust. 2 przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku sprawozdawczym były równe lub mniejsze od kwoty 4 milionów złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE w terminie do dnia 31 marca wyłącznie danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług.

W oparciu o powyższe regulacje prawne, należy wskazać, że strona powodowa, jako przedsiębiorca wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego Przez Prezesa UKE pod numerem (...), była zobowiązana do przekazania przedmiotowych danych Prezesowi UKE na podstawie art. 7 Pt, co stanowi okoliczność bezsporną. Poza sporem jest również, iż Przedsiębiorca nie przedłożył we właściwym terminie danych wymaganych w art. 7 Pt za rok sprawozdawczy 2016.

W art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt jest mowa o niewypełnieniu obowiązku udzielania informacji lub dostarczenia dokumentów przewidzianych ustawą. Podmioty prowadzące działalność w zakresie telekomunikacji są często obciążone przez ustawę - Prawo telekomunikacyjne obowiązkiem udzielania Prezesowi UKE stosownych informacji lub przedstawiania odpowiednich dokumentów. Informacje te i dokumenty są wykorzystywane przez Prezesa UKE przed podejmowaniem decyzji dotyczących rynku telekomunikacyjnego. (zob. M. Rogalski, Komentarz do art. 209 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, System Informacji Prawnej LEX).

Niebagatelna jest także kwestia, iż naruszenie przez przedsiębiorcę art. 7 ust. 1 Pt utrudniło Prezesowi UKE realizację określonych zadań. Powód nie dopełnił przedmiotowego obowiązku nawet po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. W związku z niewypełnieniem przez przedsiębiorcę przedmiotowego obowiązku, Prezes UKE nie był w posiadaniu informacji, które w sposób racjonalny i rzetelny umożliwią dokonanie oceny aktualnego stanu rynku telekomunikacyjnego. Dlatego tak istotne jest aby informacje i dokumenty objęte ustawowym obowiązkiem ich złożenia były dostarczane w sposób kompletny i terminowy.

Strona powodowa nie wypełniła ciążącego na niej obowiązku udzielenia informacji Prezesowi UKE. W konsekwencji przyjęć należało, że nieudzielenie informacji we wskazanym wyżej okresie miało negatywny wpływ na analizę rynku, jak również wypełnianie przez pozwanego jego ustawowych zadań, jako regulatora rynku telekomunikacyjnego. Na uwagę zasługuje również fakt, iż strona powodowa jest przedsiębiorcą, dlatego też oczekiwania wobec posiadanej przez nią wiedzy, znajomości prawa oraz skrupulatności są istotnie zwiększone.

Przedsiębiorca podlega karze pieniężnej określonej w art. 209 ust. 1 Pt. Zgodnie z tym przepisem wysokość kary pieniężnej wynosi do 3% przychodu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. W przedmiotowej sprawie Prezes URE nie dysponował informacjami o przychodach strony powodowej. Z uwagi na nieprzekazanie przez Przedsiębiorcę danych o przychodzie w poprzednim roku kalendarzowym, Prezes UKE dokonał ustalenia podstawy wymiaru kary w sposób szacunkowy. (art. 210 ust. 3 Pt).

Sąd nie dopatrył się nieprawidłowości w ustaleniu wysokości kary, dlatego stoi na stanowisku, że nałożona na powoda kara finansowa jest adekwatna do stopnia naruszenia i odpowiada przepisom prawa.

Jak wskazuje Sąd Apelacyjny w Warszawie, celem kary pieniężnej uregulowanej w art. 209 ust. 1 p.t. jest zapewnienie zgodności działalności przedsiębiorstw telekomunikacyjnych z celami prawa telekomunikacyjnego, do których należą (m.in.): wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych,

rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, zapewnienie ładu w gospodarce numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, zapewnienie użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych, zapewnienie neutralności technologicznej, zapewnienie użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomu dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi. Jest to odpowiedzialność zobiektywizowana, niezależna od winy przedsiębiorcy, elementy takie jak: zakres naruszenia, dotychczasowa działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe, mają znaczenie jedynie w zakresie określenia wysokości kary pieniężnej. Wskazać należy również, że kara pieniężna nie ogranicza się jedynie do represji za naruszenie przepisów prawa telekomunikacyjnego, ale ma na celu również zmotywowanie przedsiębiorców do respektowania nakazów lub zakazów wynikających z tej ustawy, przy czym jej wymiar musi być odczuwalny dla przedsiębiorcy. Z tego powodu w każdej sprawie należy ustalić, w jakiej wysokości kara pieniężna będzie spełniać postawione przed nią cele.” (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 sierpnia 2017 r., sygn. akt VI ACa 336/16, Lex Nr 2390610).

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Organ art. 343 ust. 2 prawa upadłościowego, to wskazać należy, że przepis ten odnosi się do zobowiązań alimentacyjnych i nie ma żadnego zastosowania w przedmiotowej sprawie. Nadto jak słusznie wskazał pozwany w odpowiedzi na pozew art. 343 prawa upadłościowego reguluje kwestię zaspokajania kosztów postępowania upadłościowego, a nie zasadności nałożenia kary pieniężnej i ewentualne sprawy związane z realizacją kary mogą być rozstrzygane w trakcie postępowania upadłościowego.

Fakt nie możliwości uzyskania przez Syndyka od Przedsiębiorcy dokumentów niezbędnych do wypełnienia obowiązku sprawozdawczego nie został przez powoda udowodniony. Odwołujący nie wykazał aby zwracał się do upadłego o niezbędne dokumenty lub czynił inne niezbędne do tego czynności.

Kara w wysokości 3 000 zł będzie na tyle odczuwalna dla powoda, aby spełniła swoje funkcje represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 479⁶⁴ Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Dariusz Dąbrowski